

ČESKÉ VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ, FAKULTA ARCHITEKTURY

VYJÁDRĚNÍ VEDOUCÍHO DIPLOMNÍ PRÁCE

Diplomant: Bc. Jakub Kuča

15120 Ústav krajinářské architektury

Školní rok 2019/2020 LS

Název práce: **Florence + the Machine – Nové Boboli**

1.0 Úvod:

Geneze zadání: Původní Zadání projektu vzniklo společně s Penn University. Tak jak bylo původně formulováno, šlo provokaci a test současně. Co se stane, pokud dáme lidské imaginaci volný průchod? Jak by vypadala například krajina Federica Felliniho nebo Jana Švankmajera? Náplň projektu byla záměrně zcela otevřená. Stejně tak měšec. Otázkou je jak student vnímá Mediciho současnosti a s jakou strategií přijde pro projekt s prakticky neexistujícími mantinely a s jediným omezením? Tím je reálné místo - olivový sad v bezprostředním sousedství Giardino di Boboli ve Florencii.

2.0 Mise?

Považuji za vhodné se zmínit o cílech, které si Jakub Kuča vytýčil v počáteční fázi práce. Ve formulaci autorova zadání je cítit sympatická nespokojenost s koncepční prázdnotou, otřepanými a bezpečnými přístupy i nedostatkem odvahy k inovaci v domácí krajinářsko-architektonické scéně. Jakub Kuča vidí, s nevyhnutelnou dávkou naivity v digitálních technologiích jakéhosi tvořivého mesiáše, sérum proti domácímu parochialismu. Jakubovi nelze upřít přemýšlivost, schopnost dopouštět se vlastního názoru, vlastnosti postihující pohříchu jen poměrně málo našich studentů. Od digitálních technologií se nedají očekávat popudy k sebekritičnosti. A to je právě to, co mi jinak na diplomantově přístupu chybí. Nemám nic proti experimentům ať už je výsledek jakýkoliv, nemám nic proti intuitivní náhodě, ale v případě předložené práce jde jen o vyhublé náznaky.

Na studentu je požadována jasná struktura a definovaný výstup. V práci se rojí a míchají bezbranná slova jako vize, strategie a tak podobně. Jen tak na okraj: shodu přísudku s podmínkem považuje autor za něco, co zbytečně zamořuje archaickou českou gramatiku

3.0 Interpretace

Na studentu je požadována jasná struktura a definovaný výstup. Řeč práce musí být jasná i pro nezasvěceného. A zde narazíme na spoustu problémů. V práci se rojí a míchají bez náležitého objasnění slova jako syntax, plugin, emergentní navrhování, robotic landscapes, agent, subsystém (jak je definován systém, který je sub?) dále slova jako vize, strategie a tak podobně. V posudku není místo pro detailní pitvání, ale význam tabulek 20 až 25 jako informací pro další úvahy jsem nepochopil.

Pokus o prostorovou alchymii, která spočívá v tom, že konkrétní prostor s výraznými kvalitami a atributy podrobíme ozařování zdánlivě neomylnými skripty, bohužel nepřináší žádné zázračné koncepty. Naopak tyto digitální rejdy přijímá autor zcela nekriticky. Ve srovnání s kvalitní prací např. Elišky Olšanské na stejné místo, autor resignuje a ponechává vše v rukou binárního mága. Výsledek, pokud to co vidíme na přiložených perspektivách a plánech charakteru místa nijak neprospívá.

Zastavme se na chvíli i u perspektiv. Jejich pojetí mne, skeptika přesvědčilo, že studium meteorologie předepsané pro studenty krajinářské architektury přece jen k něčemu je. Znalost formy oblaků zvané kupa (cumulus) představuje potentní nástroj na vyloučení nežádoucích nebo neznámých informací v ptačích perspektivách. Současně jsou tyto perspektivy místem, kde skutečně oceníme prostorové dovádění skriptů.

4.0 Quo vadis?

Vedení cest spolu s topografií místa a vegetací je jedním z nejdůležitějších nástrojů krajinářské architektury. Tak důležitý, že např. v zahradě Katsura tvůrci vážili směr každého kroku a ladili ho pečlivě s pohledy. Pokud k tomu přidáme barevné nuance a textury, světlo a stín, lokální mikroklima, vůně, zvuky, růst atd. pak jsou současná digitální média naprosto neadekvátním nástrojem natož spasitelem. Samozřejmě v rychlosti zpracování dat nás předčí. Ale to nestačí. Spousta nejlepších projektů krajinářské architektury je vedle genia loci i výsledkem intuice a tvořivé náhody. Ano, tyto nástroje jsou těžko kontrolovatelné, ale k resignaci to důvod není.

5.0 Nezbedná vegetace

Vegetace a voda jsou prvky, kterými nemilosrdný účetník, kterým je příroda nejsnáze skládá účty. Vegetace se vzpouzí v korzetu nasazovaném člověkem. Zlobí. Proto i na ni nasazuje Jakub Kuča okovy skriptu, v naivní víře, že se bude chovat podle jeho představ. Z návrhu je jasné jak málo toho ví o vzpurném bambusu. To, že dnes platí McHargovo „design with nature“ více než kdykoliv jindy, z fragmentárních výpovědí autora o vegetaci nelze vyštourat. Nechci dále týrat hlasivky předčítajícího. Jen poslední všetečná otázka: Jak se vytvoří na místě potok? Anebo myslel autor spíše wadi?

6.0 A nakonec...

Musím konstatovat, že při bloudění prací s kuriózním titulem jsem začal i já snít o nějakém magickém skriptu, který by mne alibisticky zbavil odpovědnosti a subjektivity za navrhované hodnocení. Pokud ale vystavím své dojmy pomyslnému skriptu, vygeneruje se mi místo na páté pozici v abecedě. Přes hrozící seismické nebezpečí to Google interpretuje jako emergentní E, dostatečně.

Praha 11. září 2020

Vladimír Sitta, vedoucí diplomové práce

